

10

Een jokbrief

Terug thuis zoekt Miezamplie potlood en papier om de brief te schrijven. Sinds ze heks Deeprie en haar toverboek is kwijtgeraakt, heeft ze al dikwijls gelogen en daar houdt Miezamplie niet van.

‘Maar wat moet, moet dan maar,’ zucht ze.

Ze gaat zitten en schrijft.

Beste heksen uit het heksenbos,

De dag van vandaag vind ik het hier niet leuk.

Daarom ga ik op reis.

Niet ongerust zijn, ik kom terug.

Heks Deeprie.

Miezamplie vliegt naar het huis van Deeprie en hangt de brief aan haar deur.

Daarna gaat ze naar huis en wacht af. Maar er gebeurt niets.

Er komt niemand langs om haar over de brief te vertellen.

Ik kruip in bed, denkt de heks.

Ze kruist haar vingers en spuwt erop.

‘Ik hoop dat morgen iemand de brief vindt en ik hoop nog meer dat ik morgen heks Deeprie vind.’

De volgende ochtend reageert nog steeds niemand op de brief.

Mist niemand heks Deeprie? vraagt Miezamplie zich af. Ze besluit om nog maar eens naar het huis van heks Teekla te vliegen.

‘Goede morgen, Teekla,’ probeert Miezamplie rustig te zeggen.

‘Wat heb je nodig?’

‘Ik heb niets nodig, ik ben ongerust,’ liegt Miezamplie.

‘Ongerust? Waarover dan wel? Laat me raden. De mensen brengen geen rommel meer naar het containerpark.’

‘Nee, ik kan heks Deeprie nog steeds nergens vinden,’ zegt Miezamplie.

‘Ik mis haar niet, hoor! Het is lekker rustig zonder onze bemoeizieke Deeprie,’ antwoordt Teekla.

‘Weet jij waar ze is?’ vraagt Miezamplie.

‘Nee, en ik maak me geen zorgen. Deeprie kan best voor zichzelf zorgen.’

'Misschien is ze ziek,' fluistert Miezamplie.
'Heksen worden bijna nooit ziek. Hou jij nu maar op met je zorgen te maken. Ga lekker naar huis. Ik wil rustig ontbijten,' zegt Teekla.
'Kun je niet een keer tot bij haar voordeur vliegen?' vraagt Miezamplie.
'Dat kan jij toch ook!' snauwt Teekla.
'Ja, natuurlijk, ja.'
Er zit niets anders op. Miezamplie vliegt opnieuw naar het huis van Deeprie. Ze plukt de brief van de voordeur en vliegt ermee naar heks Teekla.
'Kijk! Er hing een brief aan de deur bij heks Deeprie. Ze is weg. Ze is op reis!
'Laat zien,' trekt Teekla het briefje uit de handen van Miezamplie.
Teekla leest.
'Help!' schreeuwt ze ineens.
'Wat is er?' vraagt Miezamplie geschrokken.
'Er staat geen enkele fout in de brief.'
'Natuurlijk niet. Het is heel correct geschreven.'
Miezamplie tikt met haar wijsvinger op de brief.
'Dat is het nu net. Heks Deeprie werd ontvoerd!' Miezamplie schrikt. Ze gooit haar armen in de lucht en

roept: 'Kun jij wel lezen? Er staat niet dat ze werd ontvoerd, er staat dat ze op reis is!'

'Deeprie schreef dit briefje niet zelf,' zegt Teekla, zeker van haar stuk.

'Waarom zou iemand anders die brief schrijven?' vraagt Miezamplie ongemakkelijk.

'Omdat ...' zegt heks Teekla heel gewichtig, 'iemand ons wil laten geloven dat ze op reis is. Maar dat is helemaal niet zo.'

'Wie zou zo iets doen?' Miezamplie hoopt maar dat Teekla de bibber in haar stem niet hoort.

Teekla loopt heen en weer.

'Dat weet ik niet. Maar ik weet wel dat we heks Deeprie zo snel mogelijk moeten terugvinden. Ik denk dat haar iets naars is overkomen.'

'Waarom denk je dat iemand anders die brief heeft geschreven?' vraagt Miezamplie ongerust.

'Omdat heks Deeprie heel goed is in bemoeien en bediselen, maar ze kan niet schrijven zonder fouten.'

'Weet je dat wel heel zeker?'

Teekla sneert: 'Heel zeker! We moeten haar vinden. We houden een klopjacht.'

'Door op haar te jagen en op haar te kloppen zul je haar

niet vinden,' zegt Miezamplie.

'Een klopjacht wil zeggen: het hele bos doorzoeken.'

Miezamplie schudt het hoofd en vliegt zonder verder nog iets te zeggen naar huis. Ze sakkert: 'Nu krijg ik nog meer problemen. Teekla gaat erachteraan! Heksenpees! Het was een verschrikkelijk slecht idee om een brief te schrijven.'

